¹Now about that time Herod the king stretched forth his hands to vex certain of the church. And he killed Tames the brother of John with the sword.3And because he saw it pleased the Jews, he proceeded further to take Peter also. (Then were the days of unleavened bread.)⁴And when he had apprehended him, he put him in prison, and delivered him to four quaternions of soldiers to keep him; intending after Easter to bring him forth to the people. Peter therefore was kept in prison: but prayer was made without ceasing of the church unto God for him. And when Herod would have brought him forth, the same night Peter was sleeping between two soldiers, bound with two chains: and the keepers before the door kept the prison. And, behold, the angel of the Lord came upon him, and a light shined in the prison: and he smote

Peter on the side, and raised him up, saying, Arise up quickly. And his chains

fell off from his hands. And the angel said

unto him, Gird thyself, and bind on thy sandals. And so he did. And he saith unto

him, Cast thy garment about thee, and

follow me. And he went out, and followed

him; and wist not that it was true which

was done by the angel; but thought he saw

a vision. 10 When they were past the first and the second ward, they came unto the

iron gate that leadeth unto the city; which opened to them of his own accord: and

they went out, and passed on through one

street; and forthwith the angel departed

from him. 11 And when Peter was come to

himself, he said, Now I know of a surety,

that the Lord hath sent his angel, and hath

کشتن یعقوب و بازداشت پطرس

او در آن زمان هیرودیسِ پادشاه، دست تطاول بر بعضی از کلیسا دراز کرد و یعقوب، برادر یوحنّا، را به شمشیر کشت. و چون دید که یهود را پسند افتاد، بر آن افزوده، پطرس را نیز گرفتار کرد و ایّام فطیر بود. پس او را گرفته، در زندان انداخت و به چهار دسته رباعی سپاهیان سپرد که او را نگاهبانی کنند و اراده داشت که بعد از فِصَح او را برای قوم بیرون آوَرد. پس پطرس را در زندان نگاه میداشتند. امّا آوَرد. پس بجهت او نزد خدا پیوسته دعا میکردند.

و در شـبي کـه هيروديـس قصـد بيـرون آوردن وي داشت، یطرس به دو زنجیر بسته، در میان دو سیاهی خفته بود و کشیک چیان نزد در زندان را نگاهبانی میکردند. 7 ناگاه فرشته خداوند نزد وی حاضر شد و روشنی در آن خانه درخشید. پس به پهلوی بطرس زده، او را بیدار نمود و گفت: بزودی برخیز. که در ساعت زنحبرها از دستش فرو ربخت. ⁸و فرشته وی را گفت: کمر خود را ببند و نعلین بریا کن. یس چنین کرد و به وی گفت، ردای خود را بیوش و از عقب من بیا. ٔیس بیرون شده، از عقب او روانه گردید و ندانست که آنچه از فرشته روی نمود حقیقی است بلکه گمان برد که خواب میبیند.¹⁰یس از قراولان اوّل و دوّم گذشتہ، بہ دروازہ آھنی کہ بہ سوی شہر میرود رسیدند و آن خود بخود پیش روی ایشان باز شد؛ و از آن بیرون رفته، تا آخر یک کوچه برفتند که در ساعت فرشته از او غایب شد.

¹¹آنگاه پطرس، به خود آمده گفت: اکنون به تحقیق دانستم که خداوند فرشته خود را فرستاده، مرا از دست هیرودیس و از تمامی انتظار قوم یه ود رهانید. ¹²چون این را دریافت، به خانهٔ مریم، مادر یوحتّای، ملقّب به مرقس، آمد و در آنجا بسیاریجمع شده، دعا میکردند. ¹³چون او در خانه را کوبید، کنیزی رودا نام آمد تا بفهمد. ¹⁴چون آواز پطرس را شناخت، از خوشی در را باز نکرده، به اندرون شتافته، خبر داد که پطرس به درگاه ایستاده است. ¹³وی را گفتند: که دیوانهای! و چون تأکید کرد که چنین است، گفتند: که فرشته او باشد. ¹⁶امّا پطرس پیوسته در را میکوبید. پس در را گشوده، او را دیدند و در حیرت افتادند. ¹⁷امّا و به دست خود به سوی ایشان اشاره کرد که

delivered me out of the hand of Herod, and from all the expectation of the people of the Iews. 12 And when he had considered the thing, he came to the house of Mary the mother of John, whose surname was Mark; where many were gathered together praying. 13 And as Peter knocked at the door of the gate, a damsel came to hearken, named Rhoda. 14 And when she knew Peter's voice, she opened not the gate for gladness, but ran in, and told how Peter stood before the gate. ¹⁵And they said unto her, Thou art mad. But she constantly affirmed that it was even so. Then said they, It is his angel. 16 But Peter continued knocking: and when they had opened the door, and saw him, they were astonished. 17 But he, beckoning unto them with the hand to hold their peace, declared unto them how the Lord had brought him out of the prison. And he said, Go shew these things unto James, and to the brethren. And he departed, and went into another place. 18 Now as soon as it was day, there was no small stir among the soldiers, what was become of Peter. 19 And when Herod had sought for him, and found him not, he examined the keepers, and commanded that they should be put to death. And he went down from Judaea to Caesarea, and there abode. ²⁰ And Herod was highly displeased with them of Tyre and Sidon: but they came with one accord to him, and, having made Blastus the king's chamberlain their friend, desired peace; because their country was nourished by the king's country. 21 And upon a set day Herod, arrayed in royal apparel,

sat upon his throne, and made an oration

خاموش باشند و بیان نمود که چگونه خدا او را از زندان خلاصی داد و گفت: یعقوب و سایر برادران را از این امور مطّلع سازید. پس بیرون شده، به جای دیگر رفت.

16 چون روز شد اضطرابی عظیم در سپاهیان افتاد که پطرس را چه شد. 19 و هیرودیس چون او را طلبیده نیافت، کشیک چیان را بازخواست نموده، فرمود تا ایشان را به قتل رسانند؛ و خود از یهودیه به قیصریّه کوچ کرده، در آنجا اقامت نمود.

درگذشت هیرودیس

امّا هیرودیس با اهل صور و صیدون خشمناک شد. پس ایشان به یکدل نزد او حاضر شدند و بلاشتُس ناظر خوابگاه پادشاه را با خود متحّد ساخته، طلب مصالحه کردند زیرا که دیارِ ایشان از مُلک پادشاه معیشت مییافت. ¹² و در روزی معیّن، هیرودیس لباس ملوکانه در بر کرد و بر مسند حکومت نشسته، ایشان را خطاب میکرد. ²² و خلیق نیدا میکردنید: که آواز خداست نه آواز انسان. ²³که در ساعت فرشته خداوند او را زد زیرا که خدا را تمجید ننمود و کِرم او را خورد که میرد. ²⁴امّا کلام خدا نمّو کرده، ترقّی بافت.

²⁵وبرنابا و شاؤل چون آن خدمت را به انجام رسانیدند، از اورشلیم مراجعت کردند و یوحتّای ملقّب به مرقس را همراه خود بردند.

Acts 12

unto them. ²²And the people gave a shout, saying, It is the voice of a god, and not of a man. ²³And immediately the angel of the Lord smote him, because he gave not God the glory: and he was eaten of worms, and gave up the ghost. ²⁴But the word of God grew and multiplied. ²⁵And Barnabas and Saul returned from Jerusalem, when they had fulfilled their ministry, and took with them John, whose surname was Mark.